

V

(Становища)

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

СЪД

Решение на Съда (голям състав) от 1 юни 2010 г. (преюдициално запитване от Tribunal Superior de Justicia de Asturias, Испания) — José Manuel Blanco Pérez, María del Pilar Chao Gómez/Consejería de Salud y Servicios Sanitarios (C-570/07), Principado de Asturias (C-571/07)

(Съединени дела C-570/07 и C-571/07) ⁽¹⁾

(Член 49 ДФЕС — Директива 2005/36/ЕО — Свобода на установяване — Обществено здраве — Аптеки — Близост — Снабдяването на населението с лекарствени продукти — Разрешение за стопанисване — Териториално разпределение на аптеките — Установяване на ограничения, основаващи се на критерий, свързан с гъстотата на населението — Минимално разстояние между аптеките — Кандидати, упражнявали професионална дейност на част от националната територия — Приоритет — Дискриминация)

(2010/C 209/03)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Tribunal Superior de Justicia de Asturias

Страни в главното производство

Жалбоподатели: José Manuel Blanco Pérez, María del Pilar Chao Gómez

Ответници: Consejería de Salud y Servicios Sanitarios (C-570/07), Principado de Asturias (C-571/07)

в присъствието на: Federación Empresarial de Farmacéuticos Españoles (C-570/07), Plataforma para la Libre Apertura de Farmacias (C-570/07), Celso Fernández Gómez (C-571/07), Consejo General de Colegios Oficiales de Farmacéuticos de España, Plataforma para la Defensa del Modelo Mediterráneo

de Farmacias, Muy Ilustre Colegio Oficial de Farmacéuticos de Valencia, Asociación Nacional de Grandes Empresas de Distribución (ANGED)

Предмет

Преюдициални запитвания — Tribunal Superior de Justicia de Asturias — Тълкуване на член 43 ЕО — Правна уредба, предвиждаща условията, които трябва да се изпълнят за откриването на нови аптеки

Диспозитив

1. Член 49 ДФЕС трябва да се тълкува в смисъл, че по принцип допуска национална правна уредба като разглежданата в главните производства, която налага ограничения върху издаването на разрешения за създаването на нови аптеки, като предвижда, че:

— по принцип във всяка аптечна зона може да се създаде само една аптека на всеки 2 800 жители,

— допълнителна аптека може да се създаде само при надвишаване на този праг за частта над 2 000 жители и

— всяка аптека трябва да отговаря на изискването за минимално разстояние от вече съществуващите аптеки, което по принцип е 250 метра.

Същевременно член 49 ДФЕС не допуска подобна национална правна уредба, доколкото основните правила за 2 800 жители или за разстояние от 250 метра препятстват създаването на достатъчен брой аптеки, които да осигурят подходящо фармацевтично обслужване във всяка географска зона с особени демографски характеристики, което следва да се провери от националната юрисдикция.

2. Член 49 ДФЕС във връзка с член 1, параграфи 1 и 2 от Директива 85/432/ЕИО на Съвета от 16 септември 1985 година относно координирането на законовите, подзаконовите и административните разпоредби, отнасящи се до някои от дейностите в областта на фармацията, и във връзка с член 45, параграф 2, букви д) и ж) от Директива 2005/36/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 7 септември 2005 година относно признаването на професионалните квалификации, трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска критерии като залежалите в точка 6 и в точка 7, буква в) от приложението към Декрет 72/2001 от 19 юли 2001 г., който урежда дейността на аптеките и аптечните услуги в Княжество Астурия (Decreto 72/2001 regulador de las oficinas de farmacia y botiquines en el Principado de Asturias), по силата на които се осъществява подборът на собствениците на нови аптеки.

(¹) ОВ С 79, 29.3.2008 г.

Решение на Съда (голям състав) от 8 юни 2010 г. (преюдициално запитване от High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court), Обединеното кралство) — The Queen, по жалба на: Vodafone Ltd, Telefónica O2 Europe plc, T-Mobile International AG, Orange Personal Communications Services Ltd/Secretary of State for Business, Enterprise and Regulatory Reform

(Дело C-58/08) (¹)

(Регламент (ЕО) № 717/2007 — Роуминг в обществените мобилни телефонни мрежи в рамките на Общността — Валидност — Правно основание — Член 95 ЕО — Принципи на пропорционалност и на субсидиарност)

(2010/С 209/04)

Език на производството: английски

Запитваща юрисдикция

High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court)

Страни в главното производство

Жалбоподател: The Queen, по жалба на: Vodafone Ltd, Telefónica O2 Europe plc, T-Mobile International AG, Orange Personal Communications Services Ltd

Отговорник: Secretary of State for Business, Enterprise and Regulatory Reform

В присъствието на: Office of Communications, Hutchison 3G UK Ltd, GSM Association

Предмет

Преюдициално запитване — High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) — Валидност на Регламент (ЕО) № 717/2007 на Европейския парламент и на Съвета от 27 юни 2007 година относно роуминга в обществени мобилни телефонни мрежи в рамките на Общността и за изменение на Директива 2002/21/ЕО (ОВ L 171, стр. 32) — Избор на правно основание — Валидност на членове 4, 2, буква а) и 6, параграф 3 от регламента, с които се налага максимална цена за роуминговите повиквания, от гледна точка на принципите на пропорционалност и субсидиарност

Диспозитив

При разглеждането на поставените въпроси не се установиха никакви обстоятелства, които могат да засегнат валидността на Регламент (ЕО) № 717/2007 на Европейския парламент и на Съвета от 27 юни 2007 година относно роуминга в обществени мобилни телефонни мрежи в рамките на Общността и за изменение на Директива 2002/21/ЕО.

(¹) ОВ С 107, 26.4.2008 г.

Решение на Съда (втори състав) от 3 юни 2010 г. (преюдициално запитване от Raad van State, Нидерландия) — The Sporting Exchange Ltd, извършващо дейността си под търговското наименование „Betfair“/Minister van Justitie

(Дело C-203/08) (¹)

(Член 49 ЕО — Ограничения на свободното предоставяне на услуги — Хазартни игри — Провеждане на хазартни игри по Интернет — Правна уредба, която предвижда разрешение само за един-единствен оператор — Подновяване на разрешението без процедура за възлагане на обществена поръчка — Принцип на равно третиране и задължение за прозрачност — Прилагане в областта на хазартните игри)

(2010/С 209/05)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Raad van State

Страни в главното производство

Жалбоподател: The Sporting Exchange Ltd, извършващо дейността си под търговското наименование „Betfair“

Отговорник: Minister van Justitie

В присъствието на: Stichting de Nationale Sporttotalisator